

Nr 469

Av herr Jacobsson, Gösta, och herr Risberg, om avskaffande av skatten på teknisk sprit.

(Lika lydande med motion nr 582 i Andra kammaren)

Enligt 2 § 3 mom. förordningen den 24 maj 1957 (nr 209) om skatt på sprit och vin utgår skatt för teknisk sprit, som skall användas i odenaturerat skick eller, i denaturerat skick, för tillverkning av bl. a. vissa kosmetiska preparat. Skatten utgår med kronor 2:70 per liter.

I sitt betänkande (SOU 1956: 14—16) framlade 1952 års tulltaxekommitté i kapitel 33 i detaljmotiveringen förslag till avskaffande av den omsättningsskatt, som enligt 2 § 3 mom. förordningen den 26 februari 1954 (nr 72) angående omsättnings- och utskänkningsskatt å rusdrycker — numera förordningen den 24 maj 1957 (nr 209) angående skatt å spritdrycker och vin — utgår med 2 kronor 70 öre för liter för vissa spritdrycker, vilka inköpes eller införes för tekniska och likartade ändamål. Kommittén anförde härom i huvudsak:

Vid granskning av motiven för införandet av omsättningsskatten på spritdrycker för tekniska ändamål hade tulltaxekommittén funnit, att den utjämning av prisskillnaden mellan förtäringssprit och sprit för tekniska ändamål, som i avsikt att minska riskerna för obehörig användning av sistnämnda sprit utgjorde ett av huvudmotiven för skattens införande, icke upprätthållits vid senare skattehöjningar på förtäringsspriten. På grund härav och då det statsfinansiella intresset av en beskattning av lyxbetonade eller umbärliga varor sedermera tillgodosetts genom varuskatten (speciella), utgjorde ifrågakvarande omsättningsskatt en kvarleva från en tid, då förhållandena i väsentliga avseenden var helt annorlunda. Med hänsyn härtill och då denna skatt tillförde statsverket endast omkring 4 milj. kronor årligen, talade enligt kommitténs åsikt övervägande skäl för skattens avskaffande.

Kontrollstyrelsen vitsordade i sitt yttrande till chefen för finansdepartementet den 19 oktober 1956, att omsättningsskatten på sprit för tekniska ändamål icke hade någon nämnvärd betydelse för förhindrande av obehörig användning av sådan sprit. Avveckling av omsättningsskatten skulle ur de synpunkter styrelsen företrädde knappast medföra olägenheter, och då det därmed förenade skattebortfallet relativt sett var av ringa statsfinansiell betydelse, ansåg styrelsen sig kunna biträda kommitténs förslag om skattens slopande. Departementschefen förklarade sig emellertid icke vara beredd

att i det sammanhanget upptaga denna fråga till prövning (prop. 1958: 90). Bevillningsutskottet (bet. 1958: B 1) ansåg sig icke heller då böra ingå på närmare övervägande av frågan om ett eventuellt avskaffande av denna skatt. Då emellertid vissa skäl syntes tala för att skatten avskaffades, förutsatte utskottet, att Kungl. Maj:t vid lämplig tidpunkt skulle taga frågan under omprövning. Riksdagen beslöt i överensstämmelse härmed. Senare har kontrollstyrelsen i ett yttrande till chefen för handelsdepartementet den 28 januari 1958 uttalat att vissa anförda skäl för skattens slopande »ytterligare underströk angelägenheten av att avveckla denna beskattning, som är av ringa fiskalisk och kontrollmässig betydelse».

Skatten på teknisk sprit träffar, som framgår av det föregående, en för framställning av vissa preparat nödvändig råvara. Då en belastning av i industriell tillverkning använda råvaror med särskilda skatter är ytterst olämplig och leder till icke avsedda, snedvridande effekter, bör skatten redan av denna anledning avvecklas i nu berörda del. Härtill kommer att de preparat, för vilkas framställning den tekniska spriten kommer till användning, belastas ytterligare med två skatter, nämligen med särskild varuskatt, vilken i prop. nr 14 föreslås höjd till 50 % för vissa av dessa varor, samt med allmän varuskatt, vilken likaledes föreslås skola höjas. Inom intet annat varuområde torde förekomma en kumulativ beskattning av motsvarande höjd. De skäl, som lett till det i prop. nr 14 framlagda förslaget om slopande av den särskilda varuskatten på socker och sirap, kan även anföras för ett slopande av skatten på teknisk sprit. Som utvecklingen nu har gått råder inte längre de förhållanden vilka ansågs motivera att denna skatt på sin tid infördes.

Under återopande av vad sålunda anförts får vi hemställa,

att 2 § 3 mom. samt 4 § förordningen den 24 maj 1957
(nr 209) om skatt på sprit och vin måtte upphävas.

Stockholm den 27 januari 1965

Gösta Jacobsson

Bo Risberg